

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Burduh Victor și Craiu Nicolae,

a judecat, în recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală în privința lui

*Gorica Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 25.02.2018 – 29.11.2019;*
- 2. instanța de apel: 16.12.2019 – 04.03.2020;*
- 3. instanța de recurs: 16.06.2020 – 28.10.2020.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 29 noiembrie 2019, Gorica Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 1 (unu) ani.

S-a admis în principiu acțiunile civile înaintată de Izbaș Tatiana și Izbaș Evghenii în partea ce ține de încasarea prejudiciului material, cu examinarea ulterioară în ordinea procedurii civile.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Izbaș Tatiana în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral și s-a încasat din contul lui Gorica Veaceslav în beneficiul lui Izbaș Tatiana prejudicial moral cauzat în sumă de 30 000,00 (treizeci mii) lei.

S-a încasat din contul lui Gorica Veaceslav în beneficiul statului a sumei de 1116 (o mie o sută șaisprezece) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat că, Gorica Veaceslav la 07.07.2017, aproximativ la ora 09:45, în timp ce se deplasa pe traseul Cocieri-Molovata-Nouă, la ieșire din s. Cocieri r-nul Dubăsari la volanul automobilului de model „Dacia-Logan”, cu n/î xxxx, în apropiere de intersecția care duce spre baza de odihnă „Struguraș”, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere, nu a cedat trecerea în rezultat la ce a tamponat frontal automobilul de model „Opel Vectra” cu n/î xxxxx, care era condus de Izbaș Evghenii și în care se afla pe bancheta din față pasagerul cet. Izbaș Tatiana. În urma tamponării victima Izbaș Tatiana a suferit leziuni corporale, care conform raportului de examinare medico legală nr. xxxx din 20.07.2017 se califică ca vătămări corporale medii. Accidentul rutier s-a produs ca rezultat a încălcării de către Gorica Veaceslav a prevederilor pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere (în continuare Regulament) prin care este indicat că: “Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.” Deasmena Gorica Veaceslav Alexandru a încălcat și prevederile pct. 39 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, „Prealabil începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Gorica Veaceslav, a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să fie emisă sentința de achitare.

3.1. În motivarea apelului a indicat că: argumentele prin care instanța de fond și-a motivat sentința de condamnare sunt arbitrare și contradictorii, interpretate eronat în favoarea acuzării și părților vătămate, nefiind bazate pe materialele cauzei penale. Instanța de fond nu a luat în considerare constatările certe din raportul de expertiză judiciară complexă auto tehnică și traseologică nr. 020 din 22 aprilie 2019 și insistând pe altele mai puțin relevante speței, făcând abstracție de conținutul contradictoriu al declarațiilor părților vătămate și a unor martori. Un simplu studiu ale mai multor imagini foto color prezentate de apărare și anexate la materialele cauzei penale, denotă

cu claritate că roțile din față ale ambelor automobile după impact, în special Dacia Logan, se află pe linie dreaptă, fără înclinare într-o parte sau alta. Instanța de fond a ignorat declarațiile părților vătămate, dar și constatările primare ale agenților de circulație, potrivit cărora automobilul de model Dacia Logan a manevrat spre stânga, nu a cedat trecerea automobilului Opel Vectra și pe banda acestuia de circulație s-a produs ciocnirea. Instanța de fond, în descrierea circumstanțelor de fapt ale accidentului rutier și aprecierii juridice ale acestora, a luat ca bază niște indicii (îndreptarea roților automobilului Dacia Logan ușor spre dreapta și ușor spre stânga a roților automobilului Opel Vectra), care în dosar lipsesc, prin urmare, acești indici, în pofida prezenței unui raport de expertiză judiciară cu constatări tehnico-științifice clare, sunt inventați însuși de către instanța de fond pentru a-și justifica motivarea sentinței de condamnare neîntemeiată a lui Gorica Veaceslav. Instanța de judecată, prin felul în care descrie acțiunile conducătorilor auto, participanți la accident, de fapt, constată faptul trecerii lui Izbaș Evghenii printr-o reacție nereușită, pe banda opusă de deplasare, pe care se deplasa Gorica Veaceslav, unde și s-a produs accidentul. În aceleși timp, instanța de fond prin aprecierile sale, admite că Gorica Veaceslav nu este unicul vinovat în comiterea accidentului rutier, dar cel de bază, pentru ce și trebuie să poarte răspundere penală. Altfel spus, prin această constatare, instanța de fond admite dubla vină a ambilor conducători auto în producerea accidentului rutier, doar că vina unuia din ei este mai mare. Este absolut eronată și ieșită din comun constatarea instanței de fond, precum că, faptul dacă Izbaș Evghenii, prin acțiunile sale (viteza de deplasare, felul cum a reacționat nereușit la obstacolul apărut) a contribuit sau nu și el la producerea accidentului, urmează să dea apreciere organul de urmărire penală. În sentința de condamnare nu se constată cu certitudine, prin care anume acțiuni s-au manifestat încălcările regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport în cazul lui Gorica Veaceslav. La fel, nu este de acord cu modul de soluționare de către instanța de fond a acțiunilor civile ale părților vătămate, admitându-le în principiu, or instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gorica Veaceslav a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, analizând declarațiile părții vătămate Izbas Evghenii și Izbas Tatiana, a martorilor Surdu Sergiu, Gorgan Alexandru, Trisca Nicolae, Gorica Iuliana, Ursul Alexandru, Prodan Andrian, Mițcu Andrei, Caterev Serghei, a expertului Hapatniucovschii Mihail, procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 07.07.2017, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.07.2017, îndreptarea nr. 155, procesul-verbal nr. 154 din 07.07.2017 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, rapoartele de expertiză judiciară nr. xxxx din 20.07.2017, nr. xxxx din 20.07.2017 și nr.210D din 26.07.2017, procesele-verbale de verificarea declarațiilor la locul infracțiunii din 05.10.2017, 20.10.2017 și 26.10.2017, procesele-verbale de confruntare întocmit la 03.11.2017, raportul de expertiză auto-tehnică nr. 020 din 22.04.2019 și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Gorica Veaceslav în comiterea infracțiunii imputate lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 264 alin. (1) Codul penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

S-a constatat cu certitudine că, locul de tamponare a mijloacelor de transport a fost pe banda de deplasare a automobilului de model "Opel Vectra", condusă de Izbaș Evghenii, fapt care se demonstrează prin cercetarea la fața locului și probelor ridicate din acest loc, inclusiv fiind relevante și declarațiile martorului Trișca Nicolae. Prin urmare accidentul rutier s-a produs ca rezultat a încălcării de către Gorica Veaceslav a prevederilor pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere (în continuare Regulament) prin care este indicat că: "Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră." De asemenea Gorica Veaceslav Alexandru a încălcat și prevederile pct. 39 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, „Prealabil începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ține cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de

gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, invocând drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cererii invocă următoarele:

- instanța de apel a parcurs același proces de apreciere a probelor ca și instanța de fond, fără să între în esența circumstanțelor de fapt ale cauzei penale, la pronunțarea deciziei, a reținut în totalitate declarațiile contradictorii și distorsionate ale părților vătămate, a unor martori, raportului de expertiză auto-tehnică nr. 020 din 22.04.2019 și alte probe, care nu tocmai coroborează atât între ele, cât și cu celelalte materiale din dosar;

- instanța de apel a ignorat în totalitate argumentele apărării, expuse în cererea de apel, în care în mod expres cu referire la materialele cauzei penale, se atenționa la contradicțiile din probatoriu, or, la părerea apărării, probele în care se conțin asemenea divergențe în primul rând în declarațiile părților vătămate, apoi și a unor martori, aprecierea selectivă a unor pasaje din raportul de expertiză auto-tehnică în coraport cu altele, nu pot rezulta cu o decizie de condamnare;

- în pct. 12 și 13 al deciziei contestate, se menționează că, *Colegiul penal apreciază ca fiind veridice declarațiile părților vătămate Izbaș Evghenii și Izbaș Tatiana, cât și a martorilor care au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurământ, astfel (...) verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod pr.penală, adică din punct de vedere al administrării lor contrar opiniei apărării le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor. Prin urmare, argumentele apărării sub acest aspect necesită a fi respinse ca declarative.*

Astfel, reieșind din cele menționate se constată cu certitudine că, locul de tamponare a mijloacelor de transport a fost pe banda de deplasare a automobilului de model „Opel Vectra”, condusă de Izbaș Evghenii, fapt care se demonstrează prin cercetarea la fața locului și probelor ridicate din acest loc, inclusiv fiind relevante și declarațiile martorului Trișca Nicolae.

În dezacord cu aceste argumente ale Curții de Apel Chișinău, apărarea atrage atenția instanței de recurs că anume aceste pretinse probe, de rând cu altele au fost

supuse criticii argumentate în cererea de apel, critici care însă au rămas fără reacția cuvenită din partea instanței de apel;

- analizând declarațiile părților vătămate Izbaș Evghenii, Izbaș Tatiana și cele ale lui Trișca Nicolae, care nu poate fi considerat martor ocular accidentului rutier din 07.07.2017 cu participarea celor două automobile, apărarea le consideră nesincere, parțial false și neobiective, date cu scopul de a îndrepta organul de urmărire penală și instanța de judecată pe o pistă greșită pe de o parte, și de a tăinui rolul adevărat al conducătorului automobilului Opel Vectra, Izbaș Evghenii, în accidentul rutier produs la data de 07.07.2017 - pe de altă parte. Un observator independent și imparțial, dar mai ales instanța de judecată și participanții la proces vor identifica în declarațiile acestor persoane neconcordanțe esențiale, care nu coroborează cu alte probe din dosar, în primul rând, aceste neconcordanțe se identifică în declarațiile părților vătămate, care unanim au declarat pe întreg parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești despre faptul că, (...) *ajungând la intersecția drumului ce duce la vale spre sanatoriul „Struguraș” și respectiv, drumul ce duce spre s. Cocieri au observat cum se deplasează în întâmpinare pe banda opusă un microbus de culoare albă cu viteza de 70-80 km/oră, iar în spatele acestuia se deplasa un automobil de model Dacia Logan de culoare roșie cu viteză mare de aproximativ 100 km/oră. Microbusul a cotit spre s. Molovata Nouă, iar din spatele microbului automobilul de model Dacia Logan brusc a cotit în partea stângă spre sanatoriul Struguraș, astfel nu a cedat trecerea și ne-a tamponat frontal (...);*

- în contextul declarațiilor părților vătămate, apărarea atragea atenția instanței de apel că, un alt mijloc de transport precum se pretinde și anume microbusul de pasageri de culoare albă nemijlocit înaintea sau în timpul producerii accidentului rutier n-a fost stabilit. Deși despre existența acestuia părțile vătămate au declarat pe întreg parcursul urmăririi penale, organul de urmărire penală n-a întreprins nimic în vederea confirmării sau infirmării acestor circumstanțe, acțiuni care se impuneau a fi obligatorii, mai ales că părțile vătămate Izbaș Evghenii și Izbaș Tatiana insistă pe existența microbusului de culoare albă, după care se deplasa automobilul Dacia Logan de culoare roșie, ba ivindu-se de după microbus, ba dispărând din nou după el, deplasându-se, după cum afirmă părțile vătămate, cu viteză mai mare decât microbusul de culoare albă, deși se mișca în spatele acestuia.

La un moment dat Dacia Logan a apărut pe neașteptate din spatele microbusului dorind să vireze la stânga spre sanatoriul Struguraș și a provocat accidentul, care s-a produs pe partea carosabilă a lui Izbaș Evghenii;

- în raport cu aceste declarații, apărarea atenționează asupra faptului că, microbusul de culoare albă la acel moment pe traseul Cocieri - Molovata Nouă n-a existat, prezența

acestui a existat doar în imaginația părților vătămate cu scopul indicat supra. Mai mult, existența microbusului de culoare albă nemijlocit înaintea accidentului rutier și în timpul acestuia a fost negată categoric și de martorul Trișca Nicolae, care conducea unicul mijloc de transport existent la acel moment pe traseul Cocieri - Molovata Nouă. La fel, martorul Trișca a negat că conducătorul Dacia Logan ar fi semnalizat virarea spre stânga, or accidentul rutier a avut loc până ca automobilul Dacia Logan să fi ajuns în intersecție și încă nu era necesitate de a cupla semnalizatorul luminos. Este illogică și alegația părților vătămate, care în declarațiile sale au afirmat că microbusul inventat de ei de culoare albă se mișca cu o viteză de circa 70-80 km/oră, iar Dacia Logan de culoare roșie care se deplasa în spatele microbusului alb se deplasa cu o viteză de circa 100 km/oră, adică cu o viteză ce o depășea esențial pe cea a microbusului;

- declarațiile părților vătămate se contrazic și cu cele ale martorului pretins ocular Trișca Nicolai, care negând existența microbusului de culoare albă pe traseu, în primele declarații a indicat că, la o distanță de circa 300 m de la ieșirea din s. Cocieri a fost depășit pe stânga de un taxi Dacia Logan de culoare roșie. Și tot atunci, la o distanță de circa 1,6 km a observat venind în întâmpinare un automobil. Afirmații foarte îndoielnice, or, după cum s-a stabilit ulterior, de la acea distanță la care se afla Trișca Nicolai, din cauza curbei închise de la intersecția spre sanatoriul „Struguraș” și vegetației masive, era imposibil să observi mijlocul de transport venind în întâmpinare. Din acest motiv nu sunt veridice și nici credibile declarațiile repetate ale martorului Trișca Nicolai în partea în care, după ce a fost depășit de taxiul Dacia Logan, acesta și-a continuat mișcarea pe partea stângă a carosabilului până la accident. Cu atât mai mult, cu cât aceste declarații se contrazic și de alegațiile părților vătămate, care afirmă că Dacia Logan de culoare roșie în momentul când a apărut în vizorul lor, se mișca pe banda sa din dreapta, în spatele pretinsului microbus de culoare albă (...);

- mai multă claritate în stabilirea circumstanțelor de fapt ale accidentului rutier și împrejurările în care acesta s-a produs se conturează din concluziile raportului de expertiză complexe nr. 020 din 22.04.2019, însă și acestea au fost reținute de către instanțele ierarhic inferioare doar selectiv și în exclusivitate în favoarea acuzării.

Astfel că, potrivit Raportului de expertiză judiciară menționat, (...) deplasarea și localizarea automobilelor după ciocnire demonstrează faptul că, Opel Vectra se mișca cu o viteză mai mare față de automobilul Dacia Logan, care în rezultatul impactului a fost aruncat înapoi. Și dimpotrivă, automobilul Opel Vectra după accident s-a deplasat suplimentar înainte. Deaceea, se constată că energia cinetică consumată pentru aruncarea mijloacelor de transport după impact, pentru deformarea și repartizarea forței

mecanice în momentul accidentului, corespunde vitezei automobilului Opel Vectra după cum urmează:

- în cazul vitezei maxime admise pentru automobilul Dacia Logan de 90 km/h - aproximativ 121 km/h;

- în cazul vitezei automobilului Dacia Logan (din declarațiile lui Gorica V. f.d. 165 verso) 60 km/h - aproximativ 104 km/h;

Viteza maximă admisă fără riscuri de alunecare la curba dată pentru automobilul Opel Vectra constituie 77 km/h.

Astfel că, raportând concluziile expertizei la circumstanțele cauzei penale, se constată că conducătorul automobilului Opel Vectra, Izbaș Evghenii a depășit viteza maximă de 77 km/h admisă la curba din intersecția traseului Cocieri - Molovata Nouă în preajma drumului secundar spre sanatoriul „Struguraș”, deplasându-se cu cel puțin 80 și chiar 90 km/oră conform propriilor declarații ale părților vătămate și cu aproximativ 104 km/h - conform concluziilor expertizei judiciare.

Însă, potrivit calculelor argumentate prezentate de către expert, pornind de la viteza de deplasare a automobilului Dacia Logan constatată în materialele cauzei penale de 60 km/oră (și nu de 70 km/h cum este menționat în sentință), viteza de deplasare a automobilului Opel Vectra pe segmentul de drum în preajma intersecției ce duce spre sanatoriul Struguraș, de fapt, era de aproximativ 104 km/h. Adică foarte aproape de viteza de deplasare a automobilului Opel Vectra de 90 km/h declarată inițial de partea vătămată Izbaș Tatiana și de viteza de deplasare de circa 100 km/h a automobilului Opel Vectra indicată de inculpatul Gorica Veaceslav despre care i-a comunicat însuși Izbaș Evghenii în cadrul unei discuții private la scurt timp după accident.

Potrivit pct. 9 din concluziile raportului de expertiză judiciară, locul impactului (ciocnirii) automobilelor putea fi sub partea de mijloc a automobilului Opel Vectra pe partea de deplasare a automobilului Dacia Logan și nicidecum așa cum este indicat în schița accidentului rutier.

Iar în pct. 5 al părții descriptive din Raportul de expertiză judiciară este menționat că, din punct de vedere tehnic, în cazul concret și în locul ciocnirii stabilit pe cale de expertiză, conducătorul automobilului Dacia Loga, care se mișca pe banda sa de circulație, nu a creat obstacole pentru mijloacele de transport ce se mișcau în sens opus, cu atât mai mult că încă nu intrase în intersecție. Deaceia, în situația dată, obstacol pentru el (automobilul Dacia Logan) a fost dreat prin acțiunile conducătorului Opel Vectra. Conducătorul Opel Vectra a început crearea obstacolului pentru conducătorul Dacia Logan când finaliza trecerea intersecției. Prin urmare, la apariția obstacolului, conducătorul Dacia Logan nu avea posibilitatea tehnică de a evita impactul prin frânare.

Fiind audiat la solicitarea părții acuzării în ședința de judecată din 16.09.2019, expertul Hapatniucovschi Mihail a dat explicații argumentate concluziilor din Raportul de expertiză efectuat. În special, acesta a menționat că, declarațiile martorului Trișca Nicolai nu le-a luat în considerație, deoarece Dacia Logan după lovitură a fost aruncat înapoi, iar viteza automobilului Opel Vectra depășea viteza de 90 km/h, prin urmare, automobilul Dacia Logan puțin probabil se mișca cu viteză mai mare de 60 km/h (...). Impulsul la automobilul Opel Vectra a fost mai mare, deaceia el s-a deplasat înainte, iar automobilul Dacia Logan a fost aruncat înapoi. Locul impactului indicat în schița-anexă la procesul verbal de examinare la fața locului din punct de vedere tehnic nu corespunde locului accidentului rutier după criteriile traseologice. La locul impactului indicat în schiță lipsesc indicele loviturii (bucățele de glod vechi și uscat de pe fundul caroseriei sau alte agregate ale automobilului, cioburi din sticlă, plastic e.t.c). Acești indici se regăsesc în fața automobilului Opel Vectra staționat după accident. Pe toată distanța de la presupusul loc al impactului indicat în schiță și până la staționarea automobilului Opel Vectra acești indici lipsesc.

Toate aceste circumstanțe indică clar că atât Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari, cât și Curtea de Apel Chișinău, la aprecierea probelor din dosar și pronunțarea hotărârii, au ignorat circumstanțe de fapt importante, care fiind interpretate distorsionant, au rezultat cu hotărâri neîntemeiate.

6. Pe marginea recursului declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului a depus referință procurorul, prin care solicită respingerea recursului ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de autorul recursului nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală, or, reaprecierea probelor, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care s-a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele ce urmează.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

În conformitate prevederile cu art. 414 Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Instanța verifică declarațiile și probele examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea lor în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal atestă că, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru aflarea adevărului în cauză.

Potrivit legislației în vigoare, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis.

În urma verificării materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit relevă că în speță, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul condamnării lui Gorica Veaceslav în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, solicitând rejudecarea cauzei respective, casarea hotărârilor instanțelor de fond și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, indicând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Totodată, recurentul pledează pentru faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, semnalând incidența temeiului de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată și anume că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și cazurile stipulate în același temei de recurs,

decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, menționând în acest context următoarele.

Așadar, lecturând decizia contestată, Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a indicat în textul acesteia argumentele invocate de partea apărării, nu s-a pronunțat asupra acestora, nefiind regăsit în textul deciziei nici o concluzie a instanței în acest sens.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că motivarea deciziei Curții de Apel (f.d. 44 verso, vol. III), unde se invocă că "*(...) argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO*", **este insuficientă, și conține doar termeni generali și vagi**, nefiind analizate argumentele apărării referitoare la nevinovăția inculpatului în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei, constată că judecând apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, limitându-se doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, or, aceasta urma să examineze și să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelant.

La fel, instanța de recurs reține că, instanța de apel s-a limitat doar la descrierea probelor prezentate de partea acuzării și nu a supus unei analize ample fiecare probă în parte în raport cu motivele invocate de către inculpat și apărătorul acestuia.

Generalizând cele menționate Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel pripit, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la vinovăția lui Gorica Veaceslav în comiterea infracțiunii incriminate.

În cazul dat, Colegiul consideră că, odată ce avocatul inculpatului, Roșca Ivan a sesizat instanța de apel invocând argumente concrete referitor la contradictorialitatea concluziilor instanței expuse în descriptivul sentinței, precum și nevinovăția inculpatului, aceasta urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărui motiv invocat în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare, ținând cont de prevederile art. 389 Cod de procedură penală, să pronunțe o hotărâre argumentată.

Or, analizând textul sentinței, în coraport cu motivele invocate de partea apărării, se atestă că prima instanță a pronunțat o hotărâre contradictorie și insuficient motivată în partea soluției adoptate.

Astfel, în pct. 25 din sentință prima instanță menționează „ În mod obiectiv, orice șofer, având un model de acțiune standart (șablon), la intrarea într-o curbă, are o tendință de a se deplasa mai mult sau mai puțin (în dependență de viteza cu care intră în curbă) spre stânga în sensul axei de deplasare pe banda sa, pentru a reduce riscul de derapare.

Totodată, efectuând această manevră, orice șofer cu un model de acțiune standart (șablon), ține cont de gradul de vizibilitate a mijloacelor de transport ce se deplasează din sens opus. Or, e firesc faptul că nici un șofer nu dorește să se producă un accident și în cazul în care vizibilitatea pe banda pe care se mișcă automobilele în sens opus este una foarte redusă, atunci și gradul de tăiere a unghiului de intrare în curbă în mod normal este foarte mic sau chiar inexistent.

Respectiv, un șofer cu un model de acțiune standart (șablon), intrând într-o curbă, în dependență de împrejurări (gradul curburii, gradul de vizibilitate a automobilelor de pe banda de mișcare în sens opus, etc) se adaptează la așa un unghi și viteză de deplasare, încât să poată reacționa cu ușurință în eventualitatea apariției unui automobil de pe banda opusă în sensul deplasării.

Deaceia, instanța de judecată poate accepta ipoteza precum că, Izbaș Evghenii, intrând cu automobilul Opel Vectra în curbă cu o anumită viteză peste limita obișnuită, pentru a reduce riscul derapării a tăiat într-o anumită măsură unghiul și a intrat un pic pe banda opusă de deplasare. Însă, instanța de judecată nicidecum nu poate accepta ideea, precum că, Izbaș Evghenii a tăiat în așa fel unghiul de intrare în curbă încât, într-o curbă cu vizibilitate foarte redusă sau aproape inexistentă și anume integral pe banda opusă adică să se supună totalmente hazardului și să riște producerea unui accident iminent.”

În sensul celor menționate, instanța de recurs observă că concluziile instanței de fond sunt contradicțorii, pe de o parte constată ca dovedită vinovăția inculpatului în cele incriminate, adică pe de o parte acceptă sau nu exclude că Izbaș Evghenii a depășit viteza admisă în curbă și a intrat pe banda opusă, și în același timp, nu admite ideea că Izbaș Evghenii s-ar face vinovat în producerea accidentului rutier.

La fel, în pct. 26 și 27 menționează „ (...) **Deși Gorica Veaceslav a încercat să evite impactul prin virarea spre dreapta, însă această manevră n-a dat roade, deoarece Izbaș Evghenii în momentul în care a observat un automobil care i se mișca în întâmpinare pe banda lui, s-a panicat, a pierdut capacitatea de reacție adecvată și în loc să încerce evitarea impactului prin virarea ușoară spre dreapta, și-a urmat impulsul de moment și a virat spre stânga, astfel accidentul devenind inevitabil.**

Dacă la automobilul de model Dacia Logan, potrivit pozelor de la fața locului, roțile sunt îndreptate ușor spre dreapta, atunci la automobilul de model Opel Vectra, potrivit aceluiași poze, roțile sunt îndreptate ușor spre stânga. Iar aceasta încă odată în plus, reflectă concluzia ce se

deduce din datele obiective ale cazului, și anume că, înainte de accident Gorica Veaceslav a virat ușor spre dreapta, încercând să facă manevra spre banda dreaptă, iar Izbaș Evghenii, reacționând greșit la situația creată de Gorica Veaceslav, a virat ușor spre stânga, astfel trecând de pe banda sa, pe cealaltă ca rezultat la ce s-a produs tamponarea.

Faptul dacă Izbaș Evghenii, prin acțiunile sale (viteza de deplasare, felul cum a reacționat nereușit la obstacolul apărut) a contribuit sau nu și el la producerea accidentului, urmează să dea apreciere organul de urmărire penală. Însă, cert este faptul că acțiunile lui Gorica Veaceslav reprezintă cauza proximală a accidentului produs. Adică el este responsabilul, dacă nu unic, atunci de bază pentru ceea ce s-a întâmplat și urmează să poarte răspundere în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.”

În contextul aprecierilor enunțate supra, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de fond, în descrierea circumstanțelor de fapt ale accidentului rutier, face referire la indici care lipsesc în învinuire (*îndreptarea roților automobilului Dacia Logan ușor spre dreapta și ușor spre stânga a roților automobilului Opel Vectra*). În același timp, instanța de fond admite că Gorica Veaceslav nu este unicul vinovat de comiterea accidentului rutier, dar cel de bază, pentru ce și trebuie să poarte răspundere penală. Astfel, prin această constatare, instanța de fond admite dubla vină a ambilor conducători auto în producerea accidentului, doar că vina inculpatului este mai mare.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată și aprecierile confuze și contradictorii ale instanței de fond, care mai întâi indică *„Deși Gorica Veaceslav a încercat să evite impactul prin virarea spre dreapta (...), apoi indică în loc să încerce evitarea impactului prin virarea ușoară spre dreapta, și-a urmat impulsul de moment și a virat spre stânga, astfel accidentul devenind inevitabil.”*

Prin urmare, în opinia instanței de recurs, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțe și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii contradictorii și nemotivate, fără a verifica fiecare probă în parte sub aspectul procedurii penale cât și coroborarea acestora.

Reieșind din aspectele elucidate și ținând cont de faptul că motivarea deciziei instanței de apel este contradictorie, iar erorile evidențiate nu pot fi corectate de instanța de recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia cu privire la necesitatea casării deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de motivele expuse, care au servit temei de casare a soluției

adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate prin prisma prevederilor art. art. 384-397 Cod de procedură penală, și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, precum și argumentelor din recurs, iar în dependență de datele obținute, instanța de apel urmează să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, precum și să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Roșca Ivan în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală în privința lui Gorica Veaceslav Xxxxx, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **08 decembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Victor

Craiu Nicolae